

UCHWAŁA NR XXII/121/16

RADY GMINY LEONCIN

z dnia 28 kwietnia 2016 r.

w sprawie wniesienia skargi na rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 98 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2016 poz. 446) oraz art. 3 § 2 pkt 7 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2012 r. poz. 270 z późn. zm.¹) Rada Gminy Leoncin uchwala, co następuje:

§ 1. Postanawia się wnieść skargę do sądu administracyjnego na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Mazowieckiego z dnia 29 marca 2016 r. znak LEX-I.4131.49.2016.MK stwierdzające nieważność uchwały Nr XIX/107/16 Rady Gminy Leoncin z dnia 24 lutego 2016 r. w sprawie Programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Leoncin w 2016 roku.

§ 2.1. Do wniesienia skargi, podejmowania wszystkich czynności w toku postępowania i reprezentowania skarżącego przed sądem administracyjnym upoważnia się Wójta Gminy.

2. Wójt Gminy może ustanawiać pełnomocników procesowych.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Wiceprzewodnicząca Rady Gminy

Iwona Teres Zagórska

¹ Zmiany do tekstu jednolitego ustawy zamieszczone są w Dz.U. z 2012 r. poz. 1101, 1529; z 2014 r. poz. 183, 543; z 2015 r. poz. 658, 1191, 1269, 1311; z 2016 r. poz. 394

UZASADNIENIE

Rozstrzygnięciem nadzorczym z dnia 29 marca 2016 r. znak LEX-I.4131.49.2016.MK (doręczonym dnia 4 kwietnia 2016 r.) Wojewoda Mazowiecki stwierdził nieważność uchwały Nr XIX/107/16 Rady Gminy Leoncin z dnia 24 lutego 2016 r. w sprawie Programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Leoncin w 2016 roku.

Wojewoda Mazowiecki między innymi zarzucił naruszenie art. 11a ust. 2 ustawy o ochronie zwierząt poprzez zawarcie w pkt. 8-11 i 17 § 1 Programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Leoncin w 2016 roku, stanowiącym załącznik od uchwały Nr XIX/107/16 Rady Gminy Leoncin z dnia 24 lutego 2016 r. definicji pojęć ustawowych, co w jego ocenie przekracza zakres delegacji ustawowej do wydania w/w uchwały. Jest to jednak błędna wykładnia w/w przepisu. Sądy administracyjne wielokrotnie wskazywały, iż niekiedy dla właściwego zrozumienia tekstu uchwały wymagane jest określenie w uchwale pewnych pojęć (por. wyrok NSA z 6 czerwca 1996 r., SA/Gd 2949/94, OSS 1996/3/91).

Odnosząc się do zarzutu dotyczącego użycia pojęcia bezpieczne i bezdomne koty, to wskazuję, iż uchwałą nr XXI/117/16 Rady Gminy Leoncin zmieniono zapisy § 3 pkt. 2 i § 5 Programu.

Wojewoda Mazowiecki zarzucił także, iż w jego ocenie skarżąca nie wskazała w Programie, ile pieniędzy przeznacza na opiekę nad wolnożyjącymi kotami oraz na usypianie ślepych miotów oraz nie wskazuje sposobu ich wydatkowania, podczas gdy w istocie to czyni. W załączniku do Programu wskazano, iż: „Ogółem Gmina Leoncin zabezpiecza środki w 2016 r. na cele związane z wykonywaniem zadań wynikających z Programu (...) w kwocie 40 000 zł.” W § 5 Programu wskazano natomiast, iż w miarę posiadanych środków w budżecie gminy, a więc w ramach tych 40.000 zł, będą m.in. finansowanie koszty sterylizacji lub kastracji oraz dokarmianie wolnożyjących kotów. W §8 wskazano sposób realizacji zadania w postaci usypiania ślepych miotów.

Zadaniem Rady Gminy jest bowiem uchwalanie Programu zawierającego elementy wskazane w art. 11a ust. 2 i 5 ustawy, jednakże wysokość środków przeznaczone na te zadania oraz priorytety przy ich wydatkowaniu są określane przez Radę Gminy, znającą lokalne zapotrzebowanie w tym zakresie.

Niewskazanie w § 1 pkt. 18 konkretnego lekarza weterynarii wynika z faktu, iż do dnia uchwalenia uchwały, pomimo składania przez Gminę zapytań ofertowych i publikacji ogłoszenia nie wpłynęły żadne oferty na wykonanie tego zadania. Należy też wskazać, iż ustawa tylko w jednym miejscu literalnie wymaga wskazania podmiotu wykonującego zadanie, tj. wskazanie gospodarstwa rolnego zapewniającego opiekę zwierzętom gospodarskim, a nawet w tym przypadku nie wydaje się zasadnym przyjęcie, iż musi być wskazany konkretny podmiot. W rozstrzygnięciu nadzorczym z dnia 24 kwietnia 2012 r. Wojewoda Lubelski znak **NK-I.4131.102.2012.MGR** wskazał, iż wystarczy wskazanie, że umowa w tej materii zostanie zawarta.

Rada Gminy kwestionuje również pogląd Wojewody Mazowieckiego, iż uchwała w sprawie Programu jest aktem prawa miejscowego. W orzecznictwie sporną kwestią jest, czy w/w uchwała jest aktem prawa miejscowego. Rada Gminy Leoncin stoi na stanowisku, iż takim aktem miejscowym nie jest. W związku z tym nie wymaga dla wejścia w życie *vacatio legis* oraz publikacji w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego. Zapisy programu nie mają charakteru norm abstrakcyjnych, skierowanych do nieograniczonej liczby osób. Jest raczej aktem kierownictwa wewnętrznego. Obowiązki schroniska, lekarza weterynarii etc. wynikające z tego programu wiążą te podmioty w istocie na podstawie umów zawartych przez Gminę z tymi podmiotami. Uznanie tego aktu za akt prawa miejscowego ma daleko idące konsekwencje dla danego środowiska - może być podstawą zgłaszania nieuzasadnionych roszczeń przez podmioty trzecie wobec Gminy, które mogą przekraczać możliwości finansowe danej wspólnoty samorządowej

Biorąc pod uwagę w/w zarzuty, nie sposób uznać, aby istniały uzasadnione podstawy do stwierdzenia nieważności w/w uchwały, stąd wniesienia skargi należy uznać za konieczne.